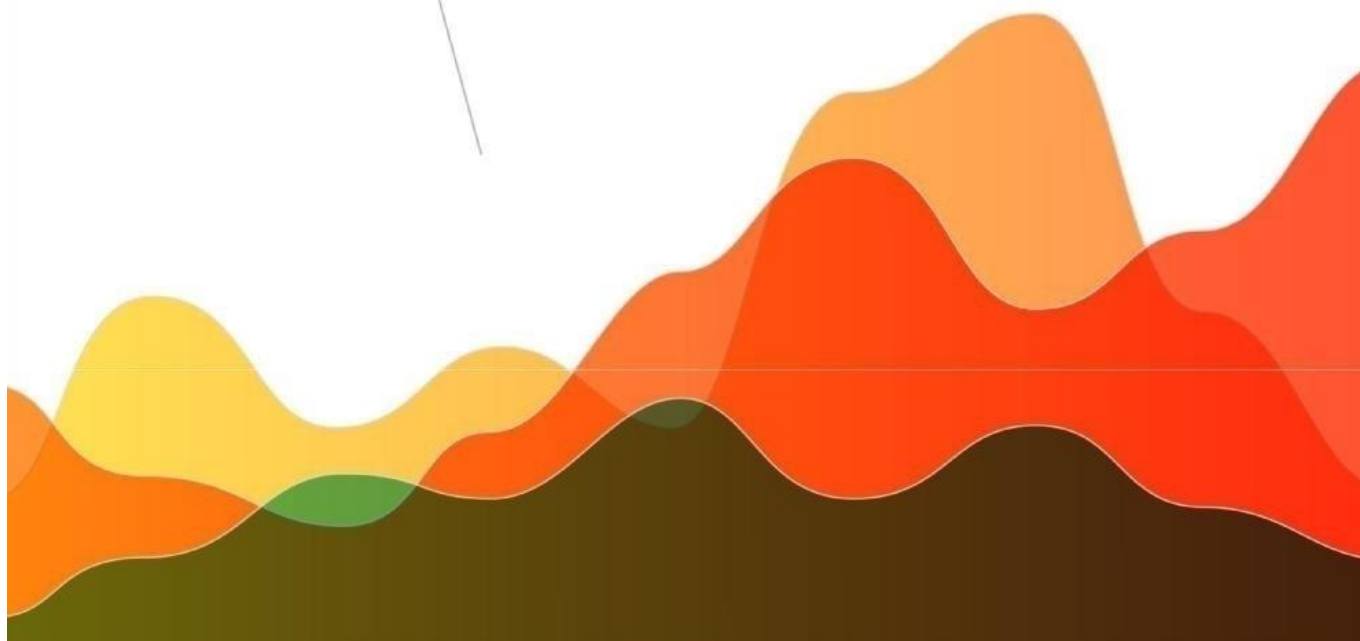

ADVANCES OF SCIENCE

**Proceedings of articles the international
scientific conference
Czech Republic, Karlovy Vary -
Ukraine, Kyiv, 5 April 2019**

UDC 001
BBK 72
D733

Scientific editors:

Katjuhin Lev Nikolaevich, Doctor of Biological, a leading researcher at the Institute of Evolutionary Physiology and Biochemistry named I.M.Sechenov Academy of Sciences

Salov Igor' Arkad'evich, Doctor of Medical, Head of the Department of Obstetrics and Gynecology, Saratov State Medical University named V.I.Razumovskij

Danilova Irina Sergeevna, Ph.D., Associate Professor of Tomsk State Pedagogical University named L.N.Tolstoj Burina
Natal'ja Sergeevna, Ph.D., Associate Professor of Nizhny Novgorod State named University N.I. Lobachevskij

D733

ADVANCES OF SCIENCE: Proceedings of articles the international scientific conference.

Czech Republic, Karlovy Vary – Ukraine, Kyiv, 5 April 2019 [Electronic resource] / Editors prof. L.N. Katjuhin, I.A. Salov, I.S. Danilova, N.S. Burina. – Electron. txt. d. (1 файл 4,6 MB). – Czech Republic, Karlovy Vary: Skleněný Můstek – Ukraine, Kyiv: MCNIP, 2019.

– ISBN 978-80-7534-078-8.

Proceedings includes materials of the international scientific conference « ADVANCES OF SCIENCE», held in Czech Republic, Karlovy Vary-Ukraine, Kyiv, 5 April 2019. The main objective of the conference - the development community of scholars and practitioners in various fields of science. Conference was attended by scientists and experts from Azerbaijan, Russia, Ukraine. At the conference held e-Conference "Discovery Science". International scientific conference was supported by the publishing house of the International Centre of research projects.

ISBN 978-80-7534-078-8 (Skleněný Můstek, Karlovy Vary, Czech Republic)

Articles are published in author's edition. Editorial opinion may not coincide with the views
of the authors

Reproduction of any materials collection is carried out to resolve the editorial board

© Skleněný Můstek, 2019

55.	БОКЛАГ В.А. УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ НА РІВНІ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ.	437
56.	МАЛЮТА К.Г. ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ІНВЕСТИВАННЯ» ТА ЙОГО КЛАСИФІКАЦІЯ.	443
57.	ДАНІЛОВА Н.В., БУГОР Г.М., НІКОЛАСЬВА А.М. ОЦІНКА ПРОДУКТИВНОСТІ ПРОСА В УМОВАХ ЗМІНИ КЛІМАТУ ЗА СЦЕНАРІЄМ А1В В ПІВНІЧНОМУ СТЕПУ УКРАЇНИ.	452
58.	РУС-ПОЛТАВСЬКА А. В. ДОМІНАНТА І ПРОТИРІЧЧЯ ЦІННІСНИХ ПРЕФЕРЕНЦІЙ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ.	460
59.	БАТКОВА Т.В., ШУБІН І.Ю. МЕТОД КЛАСТЕРІЗАЦІЇ РЕСУРСІВ ІНФОРМАЦІЙНИХ МЕРЕЖ.	464
60.	YAREMKEVYCH R.V., KUSHTA YU.F. PATHOGENETIC MECHANISMS OF SEPTIC SHOCK.	470
61.	ТРОЯН А.О., УРІДІЯ С.Н. НЕНОРМАТИВНА ЛЕКСИКА В СПІЛКУВАННІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.	478
62.	КРИЛОВА І.І. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАПРОВАДЖЕННЯ СТИМУЛЮЮЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ.	483
63.	КАЙМАНОВА Я.В., ТИМЧЕНКО О.В., СОЦІАЛЬНЕ ВИМІРЮВАННЯ САМОТНОСТІ: СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД.	491
64.	СВИРИДОВА О.В. ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНОЇ РЕФОРМИ.	498
65.	OLENA DOROSHENKO, YULIA VASHAY. ACCOUNTS OF THE STATE SECTOR IN THE SYSTEM OF INFORMATION PROVISION OF THE BUDGET SAFETY INDICATORS.	504
66.	КАРАЛАШ А-Ю. І. СТРУКТУРА СОЦІАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНОЇ КРИЗИ.	513
67.	JANISHEN I.V., DIUDINA I.L., V.G.TOMILIN, I.A.PERESHYVAILOVA. METHOD OF PROTECTION OF THE RECEPTOR APPARATUS OF THE TEETH WHICH USE TO SUPPORT NON-REMOVABLE DESIGN OF DENTURE BY PROPOSED METHOD.	524
68.	УШКОВА І. М. МЕТАФОРИЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ В УКРАЇНСЬКОМУ ПЕРЕКЛАДІ ПОВІСТІ О. ПУШКІНА «ПІКОВА ДАМА.	528

ВИЗНАЧЕННЯ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ІНВЕСТУВАННЯ» ТА ЙОГО КЛАСИФІКАЦІЯ

МАЛЮТА К.Г.

асистент

кафедри туризму та готельно-ресторанної справи

Вінницький торговельно-економічний інститут

Київського національного торговельно-економічного університету

м. Вінниця, Україна

Ефективність економічної діяльності підприємницьких структур та держави в цілому значно залежить від методів, форм, обсягів здійснення інвестиційних вкладень.

Інвестиційний механізм є функціональною складовою економічного механізму через призму фінансового механізму, в котрому інвестиції виступають як важіль, а інвестування як функціональна підсистема. У широкому трактуванні категорія «інвестиція» розуміється як вкладення капіталу з метою його приросту в майбутньому. В економічній теорії нараховується значна кількість модифікацій поняття «інвестиції», специфіка яких пояснюється традиціями різних економічних шкіл, течій, напрямків.

Згідно з макроекономічним підходом, представниками якого є Кейнс Дж. М., Макконелл К.Л., Брю С.Л., Менкью Н.Г., інвестиції визначаються як «приріст будь-яких матеріальних цінностей – усіх витрат, що безпосередньо сприяють зростанню загальної величини капіталу в економічній системі». Відповідно до мікроекономічного підходу, інвестиції розуміються як «вкладення капіталу (тобто грошових коштів) в капітальні вкладення та оборотні активи» (Борщ Л.М., Андрєєв Д.М., Бочаров В.В., Гітман Л.Дж., Джонк М.Д., Хелферт Е., Ван Хорн Дж. К., Шарп У., Александер Г., Бейлі Дж.) [2].

Кожен вчений намагався як найточніше дати визначення інвестиціям та інвестиційній діяльності (Табл. 1)

Таблиця 1

Підходи до визначення поняття «інвестиції»

Джерело (автор)	Визначення
І. А. Бланк	Інвестиції – вкладення капіталу в грошовій, матеріальній і нематеріальній формах в об'єкти підприємницької діяльності з метою одержання поточного доходу або забезпечення зростання його вартості в майбутньому періоді.
І. В. Сергеев і В. І. Веретенников	Під інвестиціями в широкому значенні необхідно розуміти грошові кошти, майнові та інтелектуальні цінності держави, фізичних осіб, що спрямовуються на створення нових підприємств, розширення, реконструкцію і технічне переозброєння діючих, придбання нерухомості, акцій, облігацій та інших цінних паперів і активів з метою отримання прибутку (і) або іншого позитивного ефекту.
Дж. Кейнс	Інвестиції – це «...приріст цінності капітального майна в результаті господарської діяльності даного періоду,... та частина доходу за даний період, яка не була використана для споживання»; «...купівля окремою особою або корпорацією якого-небудь майна, старого або нового, будинку або машини, цінних паперів на фондовій біржі і т. д.».
М. Ю. Маковецький	Інвестиції – це вкладення заощаджень усіх учасників економічної системи як в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, так і в цінні папери та інші активи з метою отримання доходу (прибутку) або досягнення позитивного (соціального) ефекту.
П. Самуельсон	Інвестиції (або капіталовкладення) – це приріст запасу капіталу країни, тобто будівель і споруд, машин і обладнання, а також товарно-матеріальних запасів протягом року. Здійснення інвестицій пов'язане з відмовою від поточного споживання заради збільшення майбутнього споживання
Ф. У. Шарп, Р. Дж. Александер і Дж. В. Бейлі	В найбільш широкому розумінні слово «інвестувати» означає: «розлучитися з грошима сьогодні, щоб одержати більшу їх суму в майбутньому». Віддавати гроші доводиться зараз і в певній кількості. Винагорода надходить пізніше, якщо надходить взагалі, і його величина заздалегідь невідома.
Л. Дж. Гитман і М. Д. Джонк	Інвестиції – це будь-який інструмент, в який можна помістити гроші, розраховуючи зберегти або примножити їх вартість, та/або забезпечити позитивну величину доходу
Дж. Доунс, Дж. Е. Гудман	Інвестиції – це використання капіталу з метою отримання додаткових коштів або шляхом вкладення в привабливі інвестиційні проекти (прибуткові підприємства), або за допомогою участі в ризикованому (венчурне) проекті, направленому на отримання прибутку.
З. Боді, А. Кейн і А. Дж. Маркус	Інвестиції – це витрачання в сьогоденні грошових або інших коштів в очікуванні одержання майбутніх вигод.

Джерело: складено автором на основі [7]

Варто зазначити, що до теперішнього часу багато вчених-економістів притримуються думки, яку висловив Дж. Кейс стосовно розгляду інвестицій як процесу: «Сукупне перевищення доходу над споживанням, яке ми називаємо заощадженнями, не може відрізнятись від збільшення цінності капітального майна, котре ми називаємо інвестиціями» [3].

На основі узагальнення формулювань можна зробити такі висновки:

- кожне з формулювань суті інвестицій представляє певний науковий інтерес, оскільки дозволяє виявити погляд окремого автора на суть інвестицій і представити це поняття об'ємніше;
- трактування суті інвестицій багатьох авторів до певної міри схожі, за винятком окремих деталей;
- зустрічаються лаконічні визначення суті інвестицій, що характерно в основному для зарубіжних авторів і більше розгорнуті – вітчизняних авторів.

Порівнюючи різні підходи авторів щодо формулювання поняття інвестиції, визначимо авторський підхід до сутності інвестицій в умовах глобальних трансформацій – це вкладення власних, позичених, або залучених ресурсів у формі матеріальних, фінансових, інтелектуальних цінностей в об'єкти підприємницької та інших видів діяльності, як на короткий, так і тривалий період, усередині країни й за її межами, індивідуальними або / і інституціональними інвесторами, і утворенням на цій основі державно-транснаціонального капіталу з метою отримання прибутку (доходу) і / або досягнення позитивно-соціального ефекту.

Згідно із Законом України «Про інвестиційну діяльність» під інвестиціями слід розуміти всі види майнових та інтелектуальних цінностей, які вкладаються в об'єкти підприємницької діяльності, внаслідок якої створюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект. Таке визначення в основному відповідає міжнародному підходу до розуміння інвестиційної діяльності як процесу вкладення ресурсів, з метою одержання прибутку чи соціального ефекту в майбутньому [8].

З погляду фінансового менеджменту інвестиції – це всі активи, вкладені в господарську діяльність з метою одержання доходу. З економічної точки зору – це витрати на створення, розширення, реконструкцію і технічне переозброєння основного капіталу, а також зв'язані з цим зміни оборотного капіталу, що залежать від витрат на основний капітал. Враховується, що чистий дохід, одержаний у результаті здійснення інвестицій, є джерелом приросту інвестиційного капіталу [6].

Класифікація інвестицій здійснюється на підставі ознак (чи критеріїв), яка дозволяє об'єднати інвестиції в однорідні за ознакою групи. Види інвестицій і їх класифікація характеризуються дуже великою різноманітністю.

Одна з найбільш важливих ознак фінансових вкладень – це за об'єктами інвестиційної діяльності, яка ділиться на реальні та фінансові.

Реальними (капіталоутворювальними) називають інвестиційні вкладення, зроблені в реальний сектор економіки, - тобто спрямовані на придбання конкретних активів. Це може бути як матеріальні активи (будівлі, споруди, машини, устаткування і так далі), так і нематеріальні (патенти, ліцензії, науководослідні роботи, освіта, інформація, бренди, підвищення кваліфікації кадрів і інше).

Фінансові інвестиції є вкладенням коштів в цінні папери, банківські депозити, об'єкти тезаврації, паї. При цьому слід зазначити, що банківські депозити є одним з найменш прибуткових активів, і, у кращому разі, дозволяють компенсувати втрати від інфляції. Більша частка фінансових інвестицій є непродуктивним вкладенням капіталу, тобто не у сферу виробництва, а насамперед в державні облігації, які випускають для покриття бюджетних дефіцитів. Саме тому більшість інвесторів шукають більше високодохідні варіанти вкладення коштів. Глобалізація стала можливою завдяки інвестиціям на фінансових ринках [5].

Класифікація і структура інвестицій можуть відрізнятися і за характером участі в інвестуванні.

Зокрема, інвестування може бути прямим і портфельним. У першому випадку зазвичай йдеться про вкладення в статутні капітали підприємств. Основною метою є розширення впливу, посилення контролю над підприємством, забезпечення майбутніх фінансових інтересів, придбання у повну власність через створення нових підприємств і компаній або поглинання вже існуючих. Проте контроль над підприємством можна набути і шляхом купівлі відповідного пакету його цінних паперів.

Портфельне інвестування здійснюється з метою отримання інвестором додаткового прибутку від вкладень в цінні папери та інші активи економічних об'єктів без забезпечення йому права реального контролю за об'єктами інвестування. Портфельне інвестування набуло поширення з початку 90-х років у міжнародному бізнесі. Саме цей вид інвестиційних вкладень є найпопулярнішим, при цьому безпека інвестування забезпечується купівлею портфеля акцій – тобто цінних паперів відразу декількох компаній. Інвестиційні якості цінних паперів різні, тому вимагається знати основні правила їх вибору. При правильному підборі портфеля ризик втрати вкладених коштів дуже невеликий [5].

Вкладаючи кошти, інвестор завжди усвідомлює те, на який період він це робить. За терміном вкладення капіталу інвестиції діляться на: короткострокові; середньострокові; довгострокові.

Короткострокове інвестування здійснюється на строк до одного року. При цьому, як правило, не враховуються фундаментальні показники ринку і стан підприємств, чії активи отримуються. В розрахунок береться тільки технічний аналіз курсової вартості акцій, робота з ними в цьому випадку є спекулятивною. Середньострокове інвестування робиться на термін від одного до трьох років. В цьому випадку істотну роль починає грати аналіз стану компаній, акції яких отримуються, перспектив їх розвитку. Як правило, покупки робляться на локальному спаді вартості акцій з метою отримання солідного прибутку при їх подальшому зростанні.

Довгострокові інвестиції є найнадійнішими, більшість великих інвесторів орієнтуються саме на них. Спрямовані на будівництво підприємств, споруд, придбання необоротних активів тривалого користування терміном понад 1 рік. Багато інвесторів тримають придбані цінні папери десятки років, при цьому вартість придбаних активів може багаторазово збільшуватися [4].

Функціями механізму інвестиційного забезпечення є:

- пошук та залучення джерел інвестування;
- виявлення інноваційного потенціалу, що базується на інноваційній політиці підприємства та спрямований на виконання проектів;
- виявлення та покращення середовища реалізації інвестиційної політики;
- забезпечення органічної єдності та логічності вкладення інвестицій в кожен зі стадій реалізації проекту;
- проведення поточного контролю та оперативного планування інвестиційних ресурсів.

Формами його реалізації є самоінвестування, кредитування, державне інвестування, венчурне інвестування, гранти.

Мета державної політики полягає в забезпеченні інтенсивного розвитку економіки країни через формування адекватних умов – інвестиційно привабливого бізнес-середовища для здійснення інвестиційної діяльності. Інтенсивний розвиток економіки передбачає зростання за таких умов: – впровадження результатів науковотехнічного прогресу; – більш ефективне використання ресурсів; – підвищення продуктивності праці [1].

Останнім часом в економічній літературі визначилися нові форми інвестицій, які входять до складу реальних інвестицій, – інноваційні інвестиції та інтелектуальні інвестиції. Це й не дивно, оскільки інвестиції й інновації є дуже близькими за своєю економічною сутністю, вони забезпечують зростання фінансового, економічного, інтелектуального або будь-якого іншого потенціалу за рахунок вкладення капіталу в матеріальній або нематеріальній формі. До того ж, зрозуміло, що капіталовкладення без інновацій не мають сенсу, оскільки нема рації відтворювати застаріле обладнання, що вимагає витрачання

значної кількості ресурсів, має низькій рівень технологічності і продуктивності праці. Саме технічний прогрес, а не капітал, є вирішальним чинником економічного зростання. Цю думку, було сформульовано професором Масачусетського технологічного інституту Робертом Мертоном Солоу, удостоєним згодом Нобелівської премії. Його розрахунки по матеріалам американської статистики за 1909 – 1957 рр. показали, що зростання чисельності робочої сили і нарощування обсягів використаного капіталу були важливими, але не вирішальними чинниками економічного зростання. Р. Солоу показав, що роль технічного прогресу в темпах приросту продукції приватного сільськогосподарського сектора досягала 60-70%, а в прирості продуктивності праці – 90% [10].

Під інтелектуальними інвестиціями розуміють вкладання коштів в створення або використання об'єктів інтелектуальної власності. Вони можуть бути представлені у вигляді грошових активів, які необхідні для науково-технічних розробок чи досліджень, або коштами, що потрібні для придбання патентів чи ліцензій, або такими, які використовуються для оплати інформаційних послуг. Також варто зазначити, що грошові кошти, вкладені в освіту, навчання, кваліфікаційну підготовку та перепідготовку кадрів, також є інтелектуальними інвестиціями. Фінансування інтелектуальних інвестицій може здійснюватись за рахунок трьох основних джерел:

- бюджетних асигнувань і коштів державних підприємств;
- приватно-підприємницького капіталу;
- спонсорських коштів тощо.

Проте, якщо фінансування з бюджету спрямоване на підвищення інтелектуального рівня суспільства взагалі, оскільки результати такого інвестування можуть споживати наприклад учні шкіл, ВНЗ, то приватні інвестиції мають вужче спрямування: вони орієнтовані на отримання ефекту для конкретної особи. Так, американський економіст, лауреат Нобелівської премії 1992 року, Гері Стенлі Беккер "за розповсюдження сфери мікроекономічного аналізу на цілий ряд аспектів людської поведінки і

взаємодії, включаючи неринкову поведінку", обґрунтував, той факт, що інвестиції в людський капітал приносять більший дохід, ніж інвестиції в техніку, обладнання, технології. За підрахунками Беккера інвестиції в людський капітал США приносять вищу норму відсотка, ніж інвестиції в цінні папери [9].

Використана література:

1. Гриценко Л. Л. Державна інвестиційна політика: сутність, цілі та завдання [Електронний ресурс] / Л. Л. Гриценко. – Режим доступу: [http://www.kntu.kr.ua/doc/zb_22\(2\)_ekon/stat_20_1/15.pdf](http://www.kntu.kr.ua/doc/zb_22(2)_ekon/stat_20_1/15.pdf).

2. Економічний вісник НТУУ «КПІ» 487 УДК 330.322.01 Скоробогатова Н.Є. канд. економ. наук, доцент Національний технічний університет України «КПІ» дослідження сутності інвестицій та інвестиційної діяльності .

3. Економічна теорія: Макро - і мікроекономіка: Навч. посібник для студ. вузів. -К.: Вид. дім "Альтернативи", 2001. - 606 с.

4. Інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку підприємств електроенергетики: монографія / І.М. Манаєнко – Київ: НТУУ «КПІ», 2016. – 157 с.

5. Классификация инвестиций или как обеспечить финансовую независимость. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://pasprofit.ru/ponjatie-sushhnost-vidy-formy-klassifikacija-investicij.html>

6. Кундеус О. М. Інвестиційне забезпечення діяльності підприємств на інноваційній основі / О. М. Кундеус // Інноваційна економіка. – 2007. – №4. –С. 148-155.

7. Лисиця Л. В. Інвестиційний проект як економічна категорія / Л. В. Лисиця // Управління розвитком. – 2014. – № 2. – С. 108–110. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Uproz_2014_2_45

8. Про інвестиційну діяльність: Закон України від 18.09.1991 № 1560–ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу:

<http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12/page>

9. Becker, G. S. Human Capital: A Theoretical and Empirical Analysis [Text] / G. S. Becker. – New York, 1964

10. Solow R. Technical change and the aggregate production function / R.Solow // Rev.of Economics and statistics. – 1957